

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „I“ SKUNDO**

2021 m. gruodžio Nr. S- (7-149/2021)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „I“ (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2021-09-24 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2021-08-25 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222Mr) FR0682-211 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas H. K. ir Inspekcijos atstovė C. K. dalyvavo Komisijos 2021-11-16 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Sprendimu dėl apskaičiuoto 29 202 EUR pelno mokesčio (toliau – PM) bei su mokesčių susijusių baudų ir delspinigių, Inspekcijai pripažinus, jog nepagrįstai sumažintas nekilnojamo turto, esančio JAV, pardavimo apmokestinamasis pelnas bei neapskaitytas ir nedeklaruotas apmokestinamasis pelnas, gautas iš šešių automobilių pardavimo sandorių, ir prašo Komisiją juos panaikinti.

Pareiškėja skunde teigia, jog Inspekcija neįvertino aplinkybių, susijusių su Pareiškėjos disponavimu akcininko paskolintomis lėšomis. Negana to, nebuvo vertinamos aplinkybės, jog Pareiškėja turi papildomų įsipareigojimų, tai yra mokėti palūkanas už naudojamą paskolintomis lėšomis.

Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad 510 026,38 USD paskola buvo suteikta pagrindinio Pareiškėjos akcininko H. K.. Reikšminga tai, jog šalys susitarė, jog už naudojamą akcininko pinigais bus mokamos palūkanos. Tokio pobūdžio sandoriai nėra draudžiami, negana to, remiantis Inspekcijos teikiamais išaiškinimais sandoriuose, kuomet yra skolinama verslo plėtros tikslais, tikslinga numatyti palūkanų normą, kuri yra mokama už naudojamą pinigais. Svarbu tai, jog Pareiškėja padengė pagrindinę skolos dalį, tai yra, grąžino visą H. K. paskolintą sumą, tačiau iki šiol H. K. nėra sumokėtos sumos, kurios siejamos su paskolintų lėšų naudojimu apyvartoje, t. y. palūkanos. Šiai dienai negrąžintos palūkanos sudaro net 145 449,07 USD (132 334,08 EUR). Svarbu tai, jog šalys, siekdamos užkirsti kelią galimiems ginčams ateityje sudarė taikos sutartį ir pateikė tvirtinti teismui (civilinės bylos Nr. e2SP-31666-592/2021) (pridedama), kuria Pareiškėja įsipareigojo H. K. sumokėti už naudojamą paskolintą pinigų sumą.

Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, jog Inspekcija dėl Pareiškėjos, neva, atliktų pažeidimų, nagrinėja laikotarpį nuo 2010-10-11, kuomet buvo sudaryti pirmieji sandoriai susiję su nekilnojamojo turto užsienio valstybėje įsigijimu. Tačiau itin reikšminga tai, jog Pareiškėjos veiklos tyrimas laikotarpiu, kuris yra vertinamas ir Sprendime jau buvo ištirtas baudžiamąjį proceso tvarka. Inspekcija baudžiamajame procese, kuris buvo inicijuotas dėl Pareiškėjos bei Pareiškėjos akcininko veiksmų, buvo pateikusi išvadas, negana to, atlikus išsamų mokestinį

patikrinimą už laikotarpius, kurie yra tiriami tiek Akte, tiek aptariami Sprendime. Akivaizdu, jog mokestinio patikrinimo metu yra tiriamos tos pačios aplinkybės bei tie patys sandoriai, kurių pagrindu yra konstatuojami Pareiškėjos pažeidimai.

Pareiškėja nurodo, kad Vilniaus apygardos teismo 2019-11-12 nutartimi baudžiamojoje byloje Nr. 1A-659-468/2019 Pareiškėjos akcininkas buvo pripažintas kaltu dėl mokestinių pažeidimų, kurie yra dar kartą konstatuojami tiek Akte, tiek Sprendime. Taigi, akivaizdu, jog Pareiškėją yra siekiama pripažinti kalta dėl pažeidimų, kurie buvo išaiškinti dar 2019 metais, nubaudžiant atsakingą asmenį, t. y. nubausti už tą patį pažeidimą du kartus.

Nurodytos baudžiamosios bylos duomenimis, pirmosios instancijos teismas (Vilniaus miesto apylinkės teismas), priimdamas Nuosprendį nurodė: „po specialisto išvada pateikusios specialistės P. E. apklausos teisme paaiškėjo, kad ji galimai neteisingai apskaičiavo mokėtino pelno mokesčio sumą, nes neatsižvelgė į tai, kad dėl sėkmingo turto perpardavimo gautas pelnas galėjo būti mažinamas, atsižvelgiant į bendrovės veiklą, pavyzdžiui, jeigu bendrovė dirbo nuostolingai, į ataskaitinius metus galėjo persikelti nuostoliai“ (Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019-08-30 nuosprendžio baudžiamojoje byloje Nr. 1-141-1035/2019 19 lapo paskutinė pastraipa). Pareiškėja pabrėžia, jog pirmosios instancijos teismo posėdžio metu specialistė P. E. paaiškino, kad „iki 2016 m. net nebūtų nagrinėję, kokios buvo gautos pajamos, bet kad būtų įvertintas tas tikrasis rezultatas, būtų reikėję žiūrėti, kuomet ir koks susidarė nuostolis“ (2019-08-30 Vilniaus miesto apylinkės teismo nuosprendžio 10 l. 1 pastraipa). Taigi, akivaizdu, jog net ir baudžiamosios bylos nagrinėjimo metu buvo konstatuoti neatitikimai, kuomet mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokėtinas sumas.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcija, priimdama Sprendimą, ne tik neįvertino baudžiamajame procese jau konstatuotų aplinkybių bei fakto, jog už Sprendime nagrinėjamus pažeidimus atsakomybė jau pritaikyta, bet kartu neįvertino ir to, jog tarp Pareiškėjos ir Pareiškėjos akcininko egzistavo paskolos teisiniai santykiai, kuriuose sulgyta mokėti palūkanas. Būtent aplinkybės, jog Pareiškėja atliko atskaitymus palūkanų pagrindu ir buvo neįvertintos tiek Sprendime tiek Akte. Leidžiami atskaitymai gali mažinti pelną, todėl apskaičiuojant mokėtino pajamų mokesčio sumą į juos yra būtina atsižvelgti. Be to, vadovaujantis nurodytu mokestiniu įstatymu mokesčių mokėtojams suteikiama galimybė gauti pelnu dengti mokestinius nuostolius už praėjusius mokestinius laikotarpius (Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 30 straipsnio 4 dalis).

Pasisakydama dėl transporto priemonių pardavimo pajamų apmokestinimo, Pareiškėja pabrėžė, jog vertinimo metu buvo nagrinėjamos aplinkybės, susijusios tik su transporto priemonių kaina, kuria jos buvo įsigytos bei kainos, kuriomis transporto priemonės buvo parduotos naujiesiems valdytojams. Tačiau toks Inspekcijos vertinimas prasilenkia su elementaria logika. Remiantis aplinkybe, jog transporto priemonės natūraliai dėvisi, reiškia neišvengiamus transporto priemonių gedimus bei remonto išlaidas. Pareiškėja pabrėžia, jog tiek Akte tiek Sprendime nėra vertinamos Pareiškėjos investicijos į realizuotų transporto priemonių techninę priežiūrą, kuri laikotarpiu, kuomet transporto priemonės priklauso jai, buvo atliktos. Taigi, negalima teigti, jog atlikti skaičiavimai, kuomet lyginama transporto priemonių įsigijimo bei pardavimo kaina, o nuo gauto skirtumo paskaičiuojama mokėtinų mokesčių suma, teisingi.

Pareiškėja prašo patenkinti skundą ir panaikinti skundžiamą Sprendimą perduodant Sprendimą nagrinėti (peržiūrėti) iš naujo.

Inspekcija savo Sprendime nurodė, kad mokestinio patikrinimo metu papildomai apskaičiuotas 29 202 EUR pelno mokestis, nustačius šiuos pažeidimus:

- nepagrįstai sumažintas apmokestinamasis pelnas (22 845 EUR), nes Bendrovė neteisingai pajamomis iš nekilnojamojo turto pardavimo pripažino tik faktiškai iš JAV įmonių į savo banko sąskaitas gautas sumas, o sąnaudomis – sumas, faktiškai sumokėtas įsigyjant šį turtą;
- neapskaitytas ir nedeklaruotas apmokestinamasis pelnas (171 840 EUR), gautas iš šešių automobilių pardavimo sandorių.

Dėl JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo - pardavimo sandorių

Inspekcija nurodė, kad 2019-03-07 atlikto mokestinio tyrimo metu pagal iš FNTT gautus dokumentus (nuosavybės teisę patvirtinančių dokumentų, išrašo iš JAV Brovardo apygardos oficialių dokumentų archyvo, Brovardo apygardos turto vertintojo duomenų 2017-11-17 išrašo kopijas) bei FNTT 2018-04-05 rašte Nr. 1/16-4-899 pateiktą informaciją nustatyta, kad 2016 metais Bendrovė, atstovaujama Bendrovės generalinio direktoriaus H. K., JAV gyventojams pardavė JAV esantį, jai priklausantį nekilnojamąjį turtą :

1) žemės sklypą Nr. 26 su jame esančiais pastatais ir priklausiniais (ID numeris 474231-24-0260), esantį adresu: 7433 NW 51 Way, M. D., FL 33073 (toliau – Turtas Nr. 26), pardavė fiziniams asmenims Y. R. ir J. C. už 420 000 USD (379 540,94 EUR) pagal 2016-06-27 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą, kuriame nurodyta, kad Bendrovė, kaip teisę į turtą perleidžiantis asmuo, teisėtai valdo šį turtą visiškai nuosavybės teise. 2016-06-27 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą notaro akivaizdoje patvirtino Bendrovės generalinis direktorius H. K. Bendrovės vardu. Šį turtą Bendrovė įsigijo iš Arūno ir F. V. už 220 000 USD (164 611,33 EUR) pagal 2010-12-07 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą, kuriame nurodyta, kad Bendrovė, kaip asmuo, kuriam perleidžiama teisė į turtą, įgyja teisę šį turtą valdyti visiškai nuosavybės teise neapibrėžtą laikotarpį;

2) žemės sklypą Nr. 42 su jame esančiais pastatais ir priklausiniais (ID numeris 514211-08-0420), esantį adresu: 1221 P. V., Hollywood, Florida 33019 (toliau – Turtas Nr. 42), pardavė fiziniams asmenims M. K. ir R. C. už 396 000 USD (350 970,49 EUR) pagal 2016-06-24 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą, kuriame nurodyta, kad Bendrovė, kaip teisę į turtą perleidžiantis asmuo, teisėtai valdo šį turtą visiškai nuosavybės teise. 2016-06-24 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą notaro akivaizdoje patvirtino Bendrovės generalinis direktorius H. K. Bendrovės vardu. Šį turtą Bendrovė įsigijo iš Juliaus ir K. F. už 290 000 USD (218 381,89 EUR) pagal 2013-09-16 Nuosavybės teisę patvirtinantį dokumentą, kuriame nurodyta, kad Bendrovė, kaip asmuo, kuriam perleidžiama teisė į turtą, įgyja teisę šį turtą valdyti visiškai nuosavybės teise.

Inspekcija nurodė, kad Bendrovė JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo ir pardavimo sandorių apskaitoje neapskaitė. Bendrovė nei mokestinio tyrimo, nei mokestinio patikrinimo metu Turto Nr. 26 ir Turto Nr. 42 įsigijimo ir pardavimo dokumentų (išskyrus banko sąskaitų išrašus ir pažymas apie minėto turto nekilnojamojo turto mokesčio apskaičiavimą ir sumokėjimą) nepateikė.

Inspekcija nurodė, kad Bendrovė 2018-04-06 (vykstant ikiteisminiam tyrimui, atliekamo UAB "B1" vadovo H. K. atžvilgiu) pateikė patikslintą 2016 m. metinę pelno mokesčio deklaraciją, kurioje dėl papildomai apskaičiuoto pelno iš minėtų nekilnojamųjų daiktų pardavimo sandorių deklaravo 215 515 EUR (211 520 EUR – (-) 3 995 EUR) didesnę pelną prieš apmokestinimą nei apskaičiuotas 2016 m. pelno (nuostolių) ataskaitoje bei 9 698 EUR didesnę pelno mokesčių nei pirminėje pelno mokesčio deklaracijoje už 2016 m.

Pagal Bendrovės pateiktus banko išrašus, pažymas nustatyta, kad Bendrovė pajamomis iš nekilnojamojo turto pardavimo pripažino faktiškai į Bendrovės banko sąskaitas gautas sumas, o sąnaudomis – faktiškai sumokėtas sumas už įsigytą turtą, t. y. apmokestinamąjį pelną padidino 643 271,30 EUR (707 469,78 USD) pajamų suma, kurią sudarė Bendrovės iš Atsiskaitymų agentų - JAV įmonių TOWN & COUNTRY TITLE GUARANTY OF HOLLYWOOD, INC. ir CORE TITLE, LLC gautos sumos už Turto Nr. 26 ir Turto Nr. 42 pardavimą bei sumažino 381 632,36 EUR (508 951,34 USD) sąnaudų suma, kurią sudarė Bendrovei įsigyjant minėtą turtą jos atlikti mokėjimai Atsiskaitymų agentams - JAV įmonėms RBC CENTURA USA ir NORTH STAR TITLE & ESCROW bei 46 124 EUR (54 112,16 USD) JAV sumokėto „nekilnojamojo turto mokesčio“ suma.

Nustatyta, kad JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoriuose Bendrovė dalyvavo kaip šio nekilnojamojo turto pirkėja ir šio turto pardavėja (JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo dokumentuose Bendrovė nurodyta kaip asmuo, kuriam perleidžiama teisė į turtą jį valdyti visiškai nuosavybės teise; šio turto pardavimo dokumentuose Bendrovė nurodyta kaip teisę į turtą perleidžiantis asmuo, kuris teisėtai valdo turtą visiškai nuosavybės teise;

šis turtas laikotarpiu nuo pirkimo iki pardavimo sandorių sudarymo buvo registruotas Bendrovės vardu). Bendrovės generalinio direktoriaus H. K. teigimu, Bendrovės vaidmuo vykdant minėtus nekilnojamojo turto perleidimo sandorius buvo kaip tarpininko, per kurį vyko tik atsiskaitymai už turtą, o tikrasis turto savininkas buvo jis (H. K.).

Inspekcija nurodė, kad Bendrovė mokestiniam tyrimui nepateikė jokių dokumentų, įrodančių, kad Bendrovė Turto pirkimo–pardavimo sandoriuose veikė kaip tarpininkė.

Inspekcija pažymėjo, kad susipažinus su baudžiamosios bylos Nr. 1-141-1035/2019, kurioje, H. K. kaltinamas pagal BK 220 str. 1 d. ir 222 str. 1 d., medžiaga, iš Vilniaus apylinkės teismo buvo gautos dviejų (2010-10-11 ir 2013-08-16) sutarčių „Dėl nekilnojamojo turto įsigijimo ir perdavimo“ ir jų vertimų į lietuvių kalbą (Sutartys sudarytos anglų kalba) kopijos. Sutartyse UAB "A1" viešbutis (atstovaujama H. K.) yra Sutarties dalyviu, o H. K. – Klientu. 2010-10-11 ir 2013-08-16 sutarčių originaluose yra du H. K. parašai (kaip Kliento ir Sutarties dalyvio).

2010-10-11 sutartyje Sutarties dalyvis įsipareigojo nupirkti JAV esantį žemės sklypą Nr. 26 (įskaitant pastatus ir priklausinius), esantį adresu 7433 NW 51 Way, M. D., FL 33073, pagal Kliento nurodymus už kainą, neviršijančią 220 000 USD ir perduoti nekilnojamąjį turtą Klientui, po to, kai pasirašys nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį su jo pardavėju, o Klientas įsipareigoja sumokėti sumą, būtiną įsigyti nekilnojamąjį turtą, Sutarties dalyviui.

2013-08-16 sutartyje Sutarties dalyvis įsipareigojo nupirkti JAV esantį žemės sklypą Nr. 42 (įskaitant pastatus ir priklausinius), esantį adresu 1221 P. V., Hollywood, FL 33019, pagal Kliento nurodymus už kainą, neviršijančią 290 000 USD ir perduoti nekilnojamąjį turtą Klientui, po to, kai pasirašys nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį su jo pardavėju, o Klientas įsipareigoja sumokėti sumą, būtiną įsigyti nekilnojamąjį turtą, Sutarties dalyviui.

Inspekcija nurodė, kad Sutarčių sąlygos identiškos. Pagal sutarčių 4 p. sąlygas Sutarties dalyvis, t. y. Bendrovė, paslaugas suteiks Klientui nemokamai. Pagal Sutarčių 5 p. - šalys susitarė, kad jei Sutarties dalyvis nupirks nekilnojamąjį turtą, tačiau nesudarys perdavimo sutarties su Klientu, kaip nurodyta Sutarties 2.2. p., Sutarties dalyvis grąžins visą sumą, sumokėtą Kliento ir sumokės Klientui baudą (pabaudą), kurios suma bus lygi skirtumui tarp pinigų sumos, sumokėtos Kliento Sutarties dalyviui, ir sumos, gautos perdavus nekilnojamąjį turtą trečiosioms šalims.

Inspekcija nurodė, kad objektyvių įrodymų, kad 2010-10-11 ir 2013-08-16 sutartys buvo vykdomos, Bendrovė nepateikė. Bendrovės banko išrašuose nėra jokių įrašų, liudijančių, kad mokėjimai įsigyjant turtą atlikti H. K. vardu ar parduodant turtą, lėšos gautos H. K. naudai.

Inspekcija pažymėjo, kad gauta iš JAV mokesčio administratoriaus informacija patvirtina išvadą, kad nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoriuose Bendrovė dalyvavo kaip šio nekilnojamojo turto pirkėja ir pardavėja bei, kad nuo įsigijimo iki pardavimo sandorių sudarymo, Bendrovė buvo šio turto savininkė. Pagal JAV mokesčių administratoriaus pateiktą informaciją Bendrovės gautos pajamos už parduotą turtą JAV nebuvo apmokestintos.

Vilniaus miesto apylinkės teismas (toliau – Apylinkės teismas) baudžiamoje byloje Nr. 1-141-1035/2019 2019-08-30 priėmė nuosprendį (2019-08-30 nuosprendis baudžiamoje byloje Nr. 1-141-1035/2019, <https://eteismai.lt/>). Byloje, remiantis iš JAV gautais Nuosavybės teisę patvirtinančiais dokumentais, nustatyta, kad UAB "A1" viešbučio vardu Turtas Nr. 26 (teismo nuosprendyje - Turtas 1) įsigytas 2010 m. gruodžio 7 d. už 220 000 USD ir parduotas 2016 m. birželio 31 d. už 420 000 USD, o Turtas Nr. 42 (teismo nuosprendyje - Turtas 2), UAB "A1" viešbučio vardu įsigytas 2013 m. rugsėjo 16 d. už 290 000 USD ir parduotas 2016 m. birželio 24 d. už 396 000 USD.

Apylinkės teismo sprendimą H. K. atstovaujantis advokatas apskundė. Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjų kolegija išnagrino bylą ir 2019-11-12 nutarė apeliacinį skundą atmesti. Teisėjų kolegija nusprendė, jog „apylinkės teismas pagrįstai konstatavo, kad aptartų objektyvių faktinių duomenų visetu neabejotinai įrodyta, kad žemės sklypus įgijo, o vėliau juos pardavė UAB "A1" viešbutis. Bendrovė iš minėtų sandorių turėjo pelną, kuris nebuvo įtrauktas į bendrovės pelno mokesčio deklaraciją, teiktą Valstybinei mokesčių inspekcijai.“

Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019-08-30 nuosprendis yra įsiteisėjęs.

Nekilnojamojo turto Nr. 26 (7433 NW 51 Way, M. D., FL 33073) pirkimo-pardavimo sandoriai

Inspekcija pažymėjo, kad mokesstinio patikrinimo metu įvertinti iš FNTT ir JAV mokesčių administratoriaus gauti dokumentai, susiję su Turto Nr. 26 pirkimo-pardavimo sandoriais (2010-12-07 Nuosavybės teisę patvirtinantis dokumentas, Brovardo apygardos turto vertintojo duomenų 2017-11-17 išrašas, 2016-05-11 gyvenamųjų patalpų pirkimo-pardavimo sutartis, pareiškimas apie įkeitimo nebuvimą, 2016-06-27 Nuosavybės teisę patvirtinantis dokumentas, 2017-11-17 išrašas iš Brovardo apygardos oficialių dokumentų archyvo, 2016-06-27 Atsiskaitymo agento atsiskaitymų ataskaita, 2016-06-27 Sandorio uždarymo pranešimas, 2016-06-15 duomenys apie sumokėtą nekilnojamojo turto mokestį, pažymos apie apskaičiuotą ir sumokėtą nekilnojamojo turto mokestį už 2011–2015 metus, dokumentai, patvirtinantys patirtas išlaidas, susijusias su turto Nr. 26 ir jų apmokėjimą patvirtinantys dokumentai ir kt.).

Įvertinus surinktą informaciją nustatyta: Turto Nr. 26 pardavimo kaina yra 420 000 USD (379 540,94 EUR); įsigijimo kaina – 220 000 USD (164 611,33 EUR); patirtos išlaidos, susijusios su Turto Nr. 26 – 73 125,26 USD (17 624,38 USD + 55 500,88 USD) (63 332,20 EUR) (detali informacija patikrinimo akto 6 priede).

Nekilnojamojo turto Nr. 42 (1221 P. V., Hollywood, Florida, 33019) pirkimo-pardavimo sandoriai

Inspekcija nustatė, kad Bendrovė patikslintoje 2016 m. metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuodama apmokestinamąjį pelną, pajamomis iš nekilnojamojo turto Nr. 42 (adresu 1221 P. V., Hollywood, Florida, 33019) pardavimo pripažino faktiškai iš JAV įmonės CORE TITLE LLC (Atsiskaitymų agento) į banko sąskaitas gautą 311 848,21 EUR (342 970,66 USD) sumą, o sąnaudomis – faktiškai sumokėtą JAV įmonei NORTH STAR TITLE & ESCROW, INC EUR (Atsiskaitymų agentui) 215 619,42 EUR (287 981,87 USD) sumą už įsigytą šį turtą ir sumokėtą JAV 17 479,16 EUR (19 384,39 USD) nekilnojamojo turto mokestį už šį turtą. Banko išrašų duomenimis Bendrovė 2016-06-28 iš JAV įmonės CORE TITLE LLC gavo 342 970,66 USD (311 848,21 EUR).

Inspekcija pažymėjo, kad mokesstinio patikrinimo metu įvertinti iš FNTT ir JAV mokesčių administratoriaus gauti dokumentai, susiję su Turto Nr. 42 pirkimo-pardavimo sandoriais (2013-09-16 Nuosavybės teisę patvirtinantis dokumentas, Brovardo apygardos turto vertintojo duomenų išrašas, 2016-05-05 gyvenamųjų patalpų pirkimo-pardavimo sutartis, 2016-06-24 pardavimo dokumentas, 2016-06-23 savininko rašytinis pareiškimas, 2016-06-24 Nuosavybės teisę patvirtinantis dokumentas, 2017-11-17 išrašas iš Brovardo apygardos oficialių dokumentų archyvo, 2016-06-24 Atsiskaitymo agento atsiskaitymų ataskaita, 2016-06-24 Sandorio uždarymo pranešimas, 2016-07-05 pažymos apie apskaičiuotą ir sumokėtą nekilnojamojo turto mokestį už 2013 – 2015 metus, dokumentai, patvirtinantys patirtas išlaidas, susijusias su turto Nr. 42, jų apmokėjimą patvirtinantys dokumentai ir kt.).

Įvertinus surinktą informaciją nustatyta: Turto Nr. 42 pardavimo kaina yra 396 000 USD (350 970,49 EUR); įsigijimo kaina - 290 000 USD (218 381,89 EUR); patirtos išlaidos, susijusios su Turto Nr. 42 – 53 029,34 USD (47 220,83 EUR) (detali informacija patikrinimo akto 7 priede).

Inspekcija, apibendrinusi surinktą informaciją bei nustatytas JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sandorių faktines aplinkybes, konstatavo:

1) Bendrovė 2016-06-24 ir 2016-06-27 pardavė JAV esantį nekilnojamąjį turtą (Turto Nr. 26 ir Nr. 42). Turto Nr. 26 ir Turto Nr. 42 pirkimo - pardavimo sandoriuose Bendrovė dalyvavo kaip šio nekilnojamojo turto pirkėja ir pardavėja, nuo įsigijimo iki pardavimo sandorių sudarymo Bendrovė buvo šio turto savininkė.

2) Bendrovė atsiskaitymus su minėto turto pardavėjais ir pirkėjais vykdė per Atsiskaitymų agentus. Įsigyjant turtą pinigai buvo sumokėti iš Bendrovės atsiskaitomųjų sąskaitų Lietuvos bankuose, parduodant turtą buvo pervesti į Bendrovės banko atsiskaitomasias sąskaitas

Lietuvoje. Bendrovės banko išrašuose nėra jokių įrašų, liudijančių, kad mokėjimai įsigyjant turta atlikti H. K. vardu ar parduodant turta, lėšos gautos H. K. naudai;

3) Pagal JAV mokesčių administratoriaus pateiktą informaciją, Bendrovės gautos pajamos už parduotą turta JAV nebuvo apmokestintos;

4) Nekilnojamojo turto Nr. 26 ir Nr. 42 pardavimo kaina yra 730 511,43 EUR (816 000 USD), Bendrovė iš viso patyrė 493 546,25 EUR (636 154,60 USD) išlaidų, susijusių su Turto Nr. 26 ir Nr. 42 įsigijimu ir pardavimu.

Inspekcija išdėstė PMĮ nuostatas, susijusias su pajamų ir sąnaudų pripažinimu ir nurodė, kad vadovaujantis PMĮ 14 straipsnio 1 dalies, 15 straipsnio 1 dalies, 16 straipsnio 1 dalies nuostatomis, Turto (Nr. 26 ir Nr. 42) pardavimo kaina yra 730 511,43 EUR, Turto įsigijimo kaina – 382 993,22 EUR, o turto vertės padidėjimo pajamos – 347 518,21 EUR (730 511,43 EUR – 382 993,22 EUR). Vadovaujantis PMĮ 2 straipsnio 31 dalies, 7 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 6 dalies, 17 straipsnio 1 dalies nuostatomis, leidžiamais atskaitymais pripažįstama 109 157,56 EUR įvairių išlaidų, susijusių su Turto Nr. 26 ir Nr. 42 suma, o 1 395,47 EUR išlaidų suma (iš jų: 316,28 EUR delspinigiai, 813,30 EUR baudos, susiję su Turto Nr. 26 bei 265,89 EUR delspinigiai, susiję su Turto Nr. 42) priskiriama neleidžiamiems atskaitymams (6, 7 priedai). Inspekcija pažymėjo, kad mokesčio patikrinimo metu nustatytas 238 360 EUR (730 511 EUR – 492 151 EUR) apmokestinamasis pelnas iš Turto Nr. 26 ir Nr. 42 pardavimo, t. y. 22 845 EUR (238 360 EUR – 215 515 EUR) didesnis nei Bendrovė deklaravo patikslintoje 2016 m. pelno mokesčio deklaracijoje.

Neapskaityti ir nedeklaruoti automobilių pirkimo–pardavimo sandoriai

Inspekcija nurodė, kad Bendrovė 2016 m. pardavė 2 lengvuosius automobilius (AUDI Q5 ir AUDI Q7) ir 2017 m. pardavė 4 lengvuosius automobilius (AUDI Q5, PORSCHE CAYENNE S, (duomenys neskelbtini) CARRERA S, AUDI Q7), tačiau šių sandorių neapskaityt apskaitos registruose ir gauto pelno nedeklaravo 2016 m., 2017 m. metinėse pelno mokesčio deklaracijose. Nei mokesčio tyrimo, nei mokesčio patikrinimo metu Bendrovė nepateikė šių automobilių įsigijimo ir pardavimo dokumentų, nors buvo duoti Nurodymai juos pateikti. Minėtų automobilių įsigijimo ir pardavimo, apmokėjimo dokumentų kopijos buvo gautos mokesčio tyrimo metu iš VĮ „Regitra“, tiekėjų ir pirkėjų.

Inspekcija pažymėjo, kad pagal iš trečiųjų šalių gautą informaciją (pirkimo, pardavimo, apmokėjimo dokumentų kopijas) nustatyta:

– Bendrovė pagal 2016-02-10 pirkimo-pardavimo sutartį ir PVM sąskaitą faktūrą CPV Nr. 1003497 I. C. įmonei pardavė automobilį AUDI Q5 (VIN. WA1DGAFP8DA084022) už 28 500 E. R. M. įmonė už automobilį 2016-02-09 pavedimu sumokėjo Bendrovei į jos banko sąskaitą AB banke „Swedbank“ 28 500 EUR. Bendrovė šį automobilį įsigijo 2016-02-10 iš UAB "C1" pagal 2016-02-10 pirkimo-pardavimo sutartį ir PVM sąskaitą faktūrą už 10 285 EUR (8 500 EUR vertė ir 1 785 EUR PVM). Apmokėjimas už įsigytą automobilį atliktas grynais pinigais. UAB "C1" 10 285 EUR gavimą iš Bendrovės įformino 2016-02-09 kasos pajamų orderiu. VĮ „Regitra“ duomenimis šis automobilis 2016 m. vasario 10, 11 dienomis buvo registruotas Bendrovės vardu. Pagal VMI pateiktus draudikų duomenis Bendrovė šį automobilį apdraudė nuo 2015-11-30;

– Bendrovė pagal 2016-11-11 pirkimo–pardavimo sutartį ir 2016-11-11 PVM sąskaitą faktūrą CPV Nr. 1005234 Latvijos įmonei Ludzas pilsetas un rajona BUB pardavė automobilį AUDI Q7 už 43 000 EUR. PVM sąskaitos faktūros laukelyje „Sąskaitą išrašė“ yra ranka įrašyta vardo raidė ir pavardė - H. K., yra parašas bei laukelyje „Sąskaitą gavo“ - neįskaitomai ranka įrašytas vardas ir pavardė bei yra parašas. Latvijos įmonė Ludzas pilsetas un rajona BUB už automobilį 2016-11-11 trimis pavedimais sumokėjo Bendrovei į jos banko sąskaitą AB SEB banke 43 000 EUR. Bendrovė šį automobilį įsigijo 2016-07-28 iš UAB "D1" pagal 2016-07-28 pirkimo-pardavimo sutartį ir 2016-07-28 PVM sąskaitą faktūrą už 3 630 EUR (3 000 EUR vertė ir 630 EUR PVM). Apmokėjimas už įsigytą automobilį atliktas grynais pinigais. UAB "E1" 3 630 EUR gavimą iš Bendrovės įformino 2016-07-28 pinigų priėmimo kvitu KOL Nr. 0728/01. Pagal Inspekcijos pateiktus draudikų duomenis Bendrovė 2016-10-20 apdraudė šį automobilį. VĮ

„Regitra“ duomenimis šis automobilis laikotarpiu nuo 2016-10-20 iki 2017-01-06 buvo registruotas Bendrovės vardu.

– Bendrovė pagal dokumentus: trišalę 2017-03-17 pirkimo–pardavimo sutartį Nr. PP2017-030309, kurioje Bendrovė yra Pardavėjas, AB SEB bankas – Pirkėjas (transporto priemonės savininkas) ir UAB "F1" – Klientas (transporto priemonės valdytojas); Priėmimo–pardavimo akta; AB SEB bankui išrašytą 2017-03-17 PVM sąskaitą faktūrą AB SEB bankui pardavė automobilį AUDI Q5 už 30 000 EUR. PVM sąskaitos faktūros laukelyje „Sąskaitą išrašė“ įrašyti vardas, pavardė – H. K. ir yra parašas. Už automobilį Bendrovei į jos sąskaitą AB SEB banke pavedimais sumokėjo: UAB "G1" 2017-03-17 – 9 000 EUR, AB SEB bankas 2017-03-24 - 21 000 EUR (iš viso 30 000 EUR). Bendrovė šį automobilį įsigijo 2016-09-01 iš UAB "E1" pagal 2016-09-01 pirkimo-pardavimo sutartį ir PVM sąskaitą faktūrą už 3 630 EUR. Apmokėjimas už įsigytą automobilį atliktas grynais pinigais. UAB "E1" 3 630 EUR gavimą iš Bendrovės įformino 2016-09-01 pinigų priėmimo kvitu. VĮ „Regitra“ duomenimis šis automobilis laikotarpiu nuo 2016-09-06 iki 2017-03-21 buvo registruotas Bendrovės vardu. Pagal Inspekcijai pateiktus draudikų duomenis Bendrovė šį automobilį apdraudė nuo 2016-07-11.

– Bendrovė pagal dokumentus: trišalę 2017-03-17 pirkimo–pardavimo sutartį Nr. PP2017-030309, kurioje Bendrovė yra Pardavėjas, AB SEB bankas – Pirkėjas (transporto priemonės savininkas) ir UAB "F1" – Klientas (transporto priemonės valdytojas); Priėmimo-pardavimo akta; AB SEB bankui išrašytą 2017-03-17 PVM sąskaitą faktūrą AB SEB bankui pardavė automobilį PORSCHE CAYENNE S už 30 000 EUR. PVM sąskaitos faktūros laukelyje „Sąskaitą išrašė“ įrašyti vardas, pavardė – H. K. ir yra parašas. Už automobilį Bendrovei į jos sąskaitą AB SEB banke pavedimais sumokėjo: UAB "G1" 2017-03-17 - 9 000 EUR, AB SEB bankas 2017-03-24 - 21 000 EUR (iš viso 30 000 EUR). VĮ „Regitra“ duomenimis šis automobilis laikotarpiu nuo 2012-10-09 iki 2017-03-17 buvo registruotas Bendrovės vardu. Dėl suėjusio dokumentų saugojimo termino VĮ „Regitra“ nepateikė duomenų, iš ko ir už kokią kainą buvo įsigytas automobilis PORSCHE CAYENNE S. Patikrinimo metu iš kitų šaltinių tokia informacija taip pat negauta. Pagal Inspekcijai pateiktus draudikų duomenis Bendrovė šį automobilį apdraudė nuo 2015-10-06. Iš Bendrovės pateiktų šio automobilio sunaudoto kuro ataskaitų už 2016 m. matyti, kad šis automobilis 2016 m. buvo naudojamas veikloje;

– Bendrovė pagal 2017-06-16 pirkimo-pardavimo sutartį ir PVM sąskaitą faktūrą UAB "H1" pardavė automobilį AUDI Q7 už 39 000 EUR. PVM sąskaitos faktūros laukelyje „Sąskaitą išrašė“ nurodytas pardavėjos UAB "A1" viešbutis generalinis direktorius H. K. ir yra parašas bei spaudas, laukelyje „Sąskaitą gavo“ nurodytas pirkėjos UAB "H1" direktorius J. L. ir yra spaudas. UAB "H1" už automobilį 2017-06-16 pavedimu sumokėjo Bendrovei į jos banko sąskaitą AB DNB banke 39 000 EUR. Bendrovė šį automobilį įsigijo 2015-08-12 iš UAB "C1" pagal 2015-08-12 pirkimo-pardavimo sutartį už 7 260 EUR. VĮ „Regitra“ duomenimis šis automobilis laikotarpiu nuo 2015-08-13 iki 2017-06-16 buvo registruotas Bendrovės vardu. Pagal Inspekcijai pateiktus draudikų duomenis Bendrovė šį automobilį apdraudė nuo 2015-08-14;

– Bendrovė pagal 2017-10-26 pirkimo-pardavimo sutartį K. N. pardavė automobilį (duomenys neskelbtini) CARRERA S už 60 000 EUR. Patikrinimo metu nenustatyta, kad Bendrovė būtų įforminusi šio automobilio pardavimą K. N. PVM sąskaita faktūra. 2020-08-10 el. paštu K. N. pateikė VMI atsakymus į klausimus dėl minėto automobilio įsigijimo iš Bendrovės. K. N. atsakė, jog skelbimą rado internetinėje svetainėje „autoplus.lt“; automobilį apžiūrėjo prie Draugystės viešbučio ir sutarė, kad pirks; automobilį jam pardavė Draugystės viešbučio atstovas, tas pats žmogus, kuris pasirašė pirkimo pardavimo sutartyje. K. N. nurodė, kad automobilį (duomenys neskelbtini) CARRERA S įsigijo už 60 000 EUR, tačiau įsigijimo dokumentų nebeturi. K. N. paaiškino, kad sumokėjo grynaisiais tam pačiam žmogui, dėl kvito – neprisiminė. K. N. teigimu įsigytą automobilį registravo savo vardu. K. N. 2020-08-25 el. paštu atsiuntė VĮ „Regitra“ specialisto patvirtintą 2017-10-26 pirkimo–pardavimo sutarties, kuri yra identiška VĮ „Regitra“ atsiųstai VMI sutarčiai kopiją. Bendrovė šį automobilį įsigijo iš UAB "I1" pagal 2014-03-28 transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutartį už 13 310 Lt (3 854,84 EUR). VĮ „Regitra“ duomenimis šis automobilis laikotarpiu nuo 2014-05-07 iki 2017-10-26 buvo registruotas

Bendrovės vardu. Pagal VMI pateiktus draudikų duomenis Bendrovė šį automobilį apdraudė nuo 2015-12-09.

Inspekcija pažymėjo, kad Bendrovės apskaitoje yra atvaizduotas tik pinigų gavimas iš pirkėjų: I. C. įmonės - 28 500 EUR, Latvijos įmonės Ludzas pilsetas un rajona BUB - 43 000 EUR, UAB "G1" – 18 000 EUR, AB SEB banko – 42 000 EUR, UAB "H1" – 39 000 EUR bei registruotos tokio pat dydžio Bendrovės skolos H. K. (Bendrovės gen. direktoriui). Šiems įrašams (apie Bendrovės skolų H. K. atsiradimą) pagrįsti Bendrovė mokesčio patikrinimo metu dokumentų (H. K. avansinių apyskaitų, kasos pajamų orderių kvitų, pinigų priėmimo kvitų ir kt.) nepateikė. Pinigų gavimas (60 000 EUR) iš A. F. K. apskaitoje neatvaizduotas.

Inspekcija nurodė, kad vadovaujantis PMĮ 4 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 1 dalies, 17 straipsnio 1 dalies ir 24 straipsnio 2 dalies nuostatomis Bendrovės gautos sumos už parduotus automobilius, t. y. 2016 m. iš I. C. įmonės 28 500 EUR, iš Latvijos įmonės Ludzas pilsetas un rajona BUB 43 000 EUR, iš viso 71 500 EUR, ir 2017 m. iš UAB "G1" 18 000 EUR, iš AB SEB banko 42 000 EUR, iš K. N. 60 000 EUR, iš UAB "H1" 39 000 EUR, iš viso 159 000 EUR, yra Bendrovės apmokestinamosios pajamos.

Inspekcija pažymėjo, kad neturi informacijos apie automobilio PORSCHE CAYENNE S įsigijimo aplinkybes ir kainą (parduotas pagal 2017-03-17 PVM sąskaita faktūra CP Nr. 20170001 už 30 000 EUR). Mokesčių administratorius taip pat neturi patikimų duomenų kokios būklės šį automobilį įsigijo Bendrovė. Todėl Inspekcija, vadovaudamasi bendraisiais teisingumo ir protingumo principais, kurie įtvirtinti Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo (toliau – MAĮ) 8 straipsnio 3 dalyje, bei atsižvelgdama į netrumpą laikotarpį nuo šios transporto priemonės įsigijimo 2012 m. ir pardavimo 2017 m. bei jos eksploataavimo faktą, Bendrovės automobilio PORSCHE CAYENNE S įsigijimo kainą, kuria mažinamos apmokestinamosios pajamos, prilygino šio automobilio pardavimo kainai.

Inspekcija pažymėjo, kad Bendrovės įsigytų automobilių įsigijimo vertės ir PVM sumos, t. y. 2016 m. automobilių įsigijimo vertės (8 500 EUR + 3 000 EUR) ir PVM sumos (1 785 EUR + 630 EUR), iš viso 13 915 EUR, ir 2017 m. automobilių įsigijimo vertės (3 000 EUR + 3 854,84 EUR + 7 260 EUR) ir PVM suma (630 EUR) + 30 000 EUR (PORSCHE CAYENNE S), iš viso 44 744,84 EUR, pripažįstamos sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną – leidžiamais atskaitymais.

Apibendrinama Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėja nepagrįstai sumažino apmokestinamąjį pelną:

- už 2016 m. 80 430 EUR (22 845 EUR - pagal Turto Nr. 26 ir Nr. 42 pardavimo sandorius, 57 585 EUR – pagal automobilių pardavimo sandorius) suma ir
- už 2017 m. 114 255, 16 EUR suma pagal automobilių pardavimo sandorius.

Inspekcija, įvertinusi ankstesniais mokesčiais laikotarpiais patirtus nuostolius, vadovaudamasi MAĮ 66 straipsnio 2 dalimi, Bendrovei papildomai apskaičiavo: 3 619 EUR pelno mokesčio už 2016 m. ir 25 583 EUR pelno mokesčio už 2017 m.

Dėl delspinigių ir baudų

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 97 straipsnio 2 dalimi, už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokesťį apskaičiavo 5488,04 EUR pelno mokesčio delspinigių.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu Bendrovė netinkamai vykdė savo pareigą bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, t. y. vilkino dokumentų pateikimą (prašė atidėti dokumentų pateikimo terminą, dokumentus pateikė tik po duotų Nurodymų), nepateikė dalies dokumentų ir informacijos, dėl ko mokesčių administratorius negalėjo tinkamai vykdyti mokesčio patikrinimo, o tai laikoma atsakomybę sunkinančia aplinkybe. Bendrovės mokesčio patikrinimo metu patikslintų pelno mokesčių deklaracijų pateikimas (tuo pripažino padariusi 2016 m. mokesčio įstatymo pažeidimą) vertinamas kaip lengvinančioji aplinkybė, todėl Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi, esant tiek lengvinančioms, tiek sunkinančioms aplinkybėms, Bendrovei skyrė vidutinio dydžio, t. y. 30 proc. 8761 Eur pelno mokesčio baudą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas netenkintinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl papildomai apskaičiuoto 29 202 Eur PM, 5 488,04 Eur PM delspinigių ir 8 761 Eur PM baudos mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjo nepagrįstai buvo sumažintas apmokestinamasis pelnas dėl JAV esančio nekilnojamojo turto pardavimo bei neapskaitytas ir nedeklaruotas apmokestinamasis pelnas iš automobilių pardavimo sandorių.

Dėl PM apskaičiavimo už nekilnojamojo turto perleidimą

Pareiškėja skunde teigia, jog Inspekcija nevertino aplinkybių, susijusių su Pareiškėjos disponavimu akcininko paskolintomis lėšomis, kurios buvo naudojamos nekilnojamojo turto, esančio JAV, įsigijimui. Šalys susitarė, jog už naudojimąsi akcininko pinigais bus mokamos palūkanos. Pareiškėja pažymi, jog grąžino visą H. K. paskolintą sumą, tačiau iki šiol H. K. nėra sumokėtos palūkanos (negrąžintos palūkanos sudaro 132 334,08 EUR). Šalys sudarė taikos sutartį ir pateikė tvirtinti teismui, kurioje Pareiškėja įsipareigojo H. K. sumokėti palūkanas. Kartu su skundu Komisijai pateiktas Pareiškėjos ir H. K. 2021 m. rugsėjo 22 d. pareiškimas Vilniaus apylinkės teismui dėl taikos sutarties patvirtinimo, kurioje pripažįstama turint skolą, „susidariusią dėl netinkamo įsipareigojimo vykdymo susijusio su Palūkanų mokėjimu“.

Inspekcija dėl palūkanų pripažinimo leidžiamais atskaitymais posėdžio Komisijoje metu paaiškino, kad Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų ar kitų įrodymų, kad palūkanos buvo nustatytos, apskaitytos ir mokamos, be to Pareiškėjos vadovas kaip gyventojas nedeklaravo palūkanų savo pajamų mokesčio deklaracijoje.

Pasisakydama dėl palūkanų pripažinimo, Komisija pažymi, kad pagal Pelno mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalį leidžiamais atskaitymams yra priskiriamos tik faktiškai patirtos sąnaudos, būtinos pajamoms uždirbti ir ekonominei naudai gauti. Susidariusios sąnaudos turi būti pagrindžiamos galiojančiais sandoriais, iš kurių kylančios pareigos fiksuojamos apskaitoje ir tampa realizuotomis.

Vertindama Pareiškėjos pateiktus argumentus dėl paskolos sandorių su nustatytomis palūkanomis buvimo, Komisija pažymi, jog pateikta pozicija prieštarauja anksčiau pateiktai Bendrovės vadovo H. K. pozicijai ir susiklosčiusių aplinkybių visumai, pagal kurią buvo laikomasi, kad paskolos sutartys nebuvo sudarytos ir Bendrovė neturėjo jokių palūkanų skolinių įsipareigojimų kontroliuojančiam akcininkui. Tai atskleidžia šios bylos aplinkybės:

– Bendrovės generalinis direktorius H. K. FNTT prie VRM pateiktame 2018-03-22 rašte Nr. 16 nurodė, kad pagal tiriamus sandorius Bendrovei paskola nebuvo suteikta bei 2018-03-28 raštu Nr. 18 pranešė, kad pagal tiriamus sandorius 2010-12-01 ir 2016-12-31 dienai Bendrovė H. K. neskolinga (2019-03-13 Mokestinio tyrimo ataskaita Nr. (21.222 E) FR0686-267 (toliau – Mokestinio tyrimo ataskaita), 15 psl.);

– Bendrovės vadovas H. K. Vilniaus miesto apylinkės teismui paaiškino (paaiškinimai užfiksuoti 2018-11-05 teismo posėdžio protokole), jog „<...> UAB „Draugystės“ viešbutis lėšos nebuvo naudojamos, o buvo pasinaudota įmonės korespondentine sąskaita, <...> įmonė į tą veiklą visiškai nebuvo įtraukta, su įmone nebuvo sudaryta jokios paskolinės sutarties, pinigai nebuvo skolinti įmonei, įmonė neturėjo jokių įsipareigojimų“ (Mokestinio tyrimo ataskaitos 19 psl.).

– tikrinamuoju laikotarpiu palūkanos Bendrovės nebuvo apskaičiuotos, su palūkanų mokėjimu susijęs skolinis įsipareigojimas nebuvo fiksuotas Bendrovės apskaitoje, palūkanos per visą laikotarpį nebuvo mokamos.

– Bendrovė nuo 2010 metų nėra pateikusi VMI duomenų apie Bendrovės fiziniams asmenims suteiktas, iš jų gautas ir grąžintas paskolas MAĮ 55-1 straipsnyje nustatyta tvarka (forma FR0711), Bendrovė iki 2016 m. neteikė VMI Asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų ataskaitų (FR0528), o pateiktose ataskaitose už 2016, 2017 metus sandorių ir/ar ūkinių operacijų, vykdytų su asocijuotu asmeniu H. K., nedeklaravo.

Be šių aplinkybių paminėtina, jog taikos sutartis dėl paskolų sandorių ir palūkanų skolos pripažinimo pateikta teismui tik prieš skundo pateikimą Komisijai, po Inspekcijos sprendimo priėmimo, t. y. jau žinant visas su H. K. atstovaujamos Bendrovės apmokestinimu susijusias aplinkybes ir jų vertinimą, t. y. kai nepasitvirtino ankstesnė Pareiškėjo versija, kad jis yra tikrasis nekilnojamojo turto sandorių dalyvis. Todėl pateikta taikos sutartis vertintina kritiškai.

Komisija apibendrina, jog aptartos bylos faktinės aplinkybės, byloje esantys dokumentai ir Pareiškėjos atstovo paaiškinimai nepagrindžia faktinio palūkanų apskaičiavimo ir fiksavimo buhalterinėje apskaitoje ar mokėjimo fakto, todėl galima daryti išvadą, jog palūkanų sąnaudos Pareiškėjos nebuvo faktiškai patirtos ir negali būti priskirtos apmokestinamąjį pelną mažinantiems leidžiamiems atskaitymams. Atsižvelgiant į išdėstytą, konstatuotina, jog Inspekcija neturėjo pagrindo tikrinamu laikotarpiu pripažinti palūkanų sąnaudų susidarymo pelno mokesčio bazės apskaičiavimo tikslais.

Pareiškėja savo skunde taip pat nurodo, kad Vilniaus apygardos teismo 2019-11-12 nutartimi baudžiamojame byloje Nr. 1A-659-468/2019 Pareiškėjos akcininkas jau buvo pripažintas kaltu dėl mokesčių pažeidimų, kurie yra dar kartą konstatuojami Inspekcijos. Taigi, akivaizdu, jog Pareiškėją yra siekiama pripažinti kalta ir nubausti už tą patį pažeidimą du kartus. Pareiškėja nepateikė Inspekcijos kontrolės procedūrų metu informacijos apie sudarytas paskolos sutartis, taip pat apskaitos registruose nebuvo fiksuojamos mokėtinos palūkanos.

Komisija pažymi, kad mokesčių apskaičiavimas nuo susidariusio apmokestinamojo pelno negali būti prilyginamas baudimui, nes mokestis nėra baudinio pobūdžio įmoka, jis kyla dėl mokesčio objekto atsiradimo. Baudimas kaip neigiamas turtinis padarinys mokesčių teisėje kaip ir baudžiamojame teisėje yra realizuojamas skiriant baudą. Nagrinėjamoje byloje svarbu išanalizuoti, ar skiriant ekonominę sankciją (baudą) nebuvo pažeistas „non bis in idem“ principas, draudžiantis už tą patį pažeidimą bausti tą patį asmenį antrą kartą.

Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos protokolo Nr. 7 4 straipsnio 1 dalyje, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas *non bis in idem* principas, reiškiantis, kad niekas negali būti persekiojamas ir baudžiamas už tą patį teisės pažeidimą (angl. offence, pranc. infraction), už kurio padarymą jis jau buvo nubaustas pagal įstatymą, arba išteisintas. „Non bis in idem“ principas, drausdamas antrą kartą bausti tą patį asmenį už tą patį pažeidimą, nedraudžia taikyti asmeniui kitų atsakomybės rūšių, kurių pagrindinė paskirtis nėra baudimas (pavyzdžiui, civilinę atsakomybę), taip pat nedraudžia už tą pačią veiką bausti skirtingus asmenis ar bausti tą patį asmenį už skirtingas veikas. Taigi sprendžiant, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas „non bis in idem“ principas, turi būti atsižvelgiama į šias aplinkybes: 1) ar asmuo buvo „baudžiamas“, t. y. ar konkrečia atsakomybės forma pirmiausia buvo siekiama nubausti pažeidimą padariusį asmenį; 2) ar asmuo baudžiamas už tą patį pažeidimą (pažeidimo, arba neteisėtos veikos tapatumas); 3) ar pakartotinai baudžiamas asmuo yra tas pats (asmens tapatumas). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, pasisakydamas dėl dvigubo baudimo, yra pabrėžęs, jog „siekiant išvengti „non bis in idem“ principo pažeidimo, turi būti konstatuota, kad turtinių sankcijų taikymo neigiami padariniai nepaveikia ir negali paveikti vieno ir to paties asmens nuosavybės. Priešingu atveju asmuo, pakartotinai patiriantis neigiamo pobūdžio turtinių padarinių, būtų pripažintas baudžiamu antrą kartą“ (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2005 m. kovo 23 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-15-39-2005).

Inspekcijos nustatyta, kad JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoriuose Bendrovė dalyvavo kaip šio nekilnojamojo turto pirkėja ir šio turto pardavėja (JAV esančio nekilnojamojo turto pirkimo dokumentuose Bendrovė nurodyta kaip asmuo, kuriam perleidžiama teisė į turtą jį valdyti visiškai nuosavybės teise; šio turto pardavimo dokumentuose Bendrovė nurodyta kaip teisė į turtą perleidžiantis asmuo, kuris teisėtai valdo turtą visiškai nuosavybės teise; šis turtas laikotarpiu nuo pirkimo iki pardavimo sandorių sudarymo buvo registruotas Bendrovės vardu). Pagal bylos aplinkybes yra akivaizdu, kad mokestinės prievolės ir su jomis susijusios baudos už turto perleidimą buvo nustatytos Pareiškėjai. Tuo tarpu baudžiamojame byloje atsakomybėn patrauktas asmuo yra gyventojas, t. y. Pareiškėjos vadovas, kuriam yra įsiteisėjęs nuosprendis, patvirtinantis padarius nusikaltimus dėl apgaulingo apskaitos

tvarkymo ir neteisingų duomenų apie pajamas ir pelną pateikimo. Nekyla abejonių, kad šios veikos tiesiogiai sukėlė mokesčių nedeklaravimą ir dėl to buvo nuslėptas pelno mokesčio objektas, t. y. teisinė prigimtis yra ta pati. Tačiau teisinės atsakomybės subjektai – Bendrovės vadovas ir Bendrovė kaip juridinis asmuo – t. y. asmenys, kuriems buvo skiriama bauda yra skirtingi (nėra asmens tapatumo). Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nebuvo pažeistas dvigubą baudimą draudžiantis „non bis in idem“ principas.

Pareiškėja savo skunde taip pat pabrėžia, jog baudžiamosios bylos nagrinėjimo metu buvo konstatuoti neatitikimai, kuomet mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokėtinas sumas (Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019-08-30 nuosprendžio baudžiamojoje byloje Nr. 1-141-1035/2019), t. y. nebuvo atsižvelgta į tai, jog galėjo būti perkelti nuostoliai. Inspekcijos atstovė, pasisakydama šiuo aspektu, posėdžio Komisijoje metu pabrėžė, kad baudžiamojoje byloje buvo nagrinėtos tik su JAV esančio nekilnojamojo turto pardavimo pajamų neapskaitymu ir nedeklaravimu susijusios aplinkybės.

Pasisakydama dėl nuostolių klausimo, Komisija pažymi, jog pagal pateiktą bylos medžiagą ir Sprendimo turinį yra aišku, kad Inspekcija, skaičiuodama apmokestinamąjį pelną, įvertino ankstesniais metais susidariusius mokestinius nuostolius, kuriuos PMĮ nustatyta tvarka perkėlė į 2017 metus, mažindama mokėtiną pelno mokesťį. Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamoje mokesstinėje byloje nėra svarbūs Pareiškėjo argumentai dėl galimo nuostolių nepripažinimo baudžiamojoje byloje.

Dėl PM apskaičiavimo už transporto priemonių pardavimą

Pasisakydama dėl transporto priemonių pardavimo pajamų apmokestinimo, Pareiškėja pabrėžė, jog vertinimo metu buvo nagrinėjamos aplinkybės, susijusios tik su transporto priemonių kaina, kuria jos buvo įsigytos bei kainos, kuriomis transporto priemonės buvo parduotos naujesiems valdytojams. Tačiau toks Inspekcijos vertinimas prasilenkia su elementaria logika. Remiantis aplinkybe, jog transporto priemonės natūraliai dėvisi, reiškia neišvengiamus transporto priemonių gedimus bei remonto išlaidas. Pareiškėja pabrėžia, jog tiek Akte, tiek Sprendime nėra vertinamos Pareiškėjos investicijos į realizuotų transporto priemonių techninę priežiūrą, kuri laikotarpiu, kuomet transporto priemonės priklauso jai, buvo atliktos. Taigi, negalima teigti, jog atlikti skaičiavimai yra teisingi.

Komisija pažymi, jog pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Vadinasi, nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Pareiškėjo teiginiai, kad Inspekcija neįvertino investicijų į realizuotų transporto priemonių techninę priežiūrą, nėra pagrįsti jokiais dokumentais ar kitais faktines aplinkybes pagrindžiančiais įrodymais. Bendro pobūdžio pamąstymai negali būti pripažįstami įrodymais. Pastebėtina, kad Bendrovė nei mokesčio patikrinimo, nei tyrimo metu nepateikė automobilių įsigijimo ir pardavimo dokumentų, nors Inspekcija buvo davusi nurodymus juos pateikti. Inspekcija, nustatydama mokesčio bazę, rėmėsi trečiųjų šalių informacija (pirkimo-pardavimo ir apmokėjimo dokumentais), o nesurinkus informacijos apie PORSCHE CAYENNE S įsigijimo kainą ir patikimų duomenų apie automobilio būklę įsigijimo metu, vadovaudamasi protingumo ir teisingumo kriterijais, mokesčio bazės neapskaičiavo. Papildomai paminėtina, kad su automobilių eksploatavimu ir technine priežiūra susijusios išlaidos nėra priskiriamos turto įsigijimo kainai, o priskiriamos veiklos sąnaudoms ir pripažįstamos leidžiamais atskaitymais PMĮ 17 straipsnio nustatyta tvarka tuo mokesčiniu laikotarpiu, kai jos patiriamos.

Atsižvelgiant į išdėstytą, konstatuotina, kad Inspekcija pateikė pakankamai duomenų, įrodančių PM apskaičiavimo nuo parduotų automobilių apmokestinamojo pelno pagrįstumą bei teisingumą, o mokesčių mokėtojas nepateikė įrodymų paneigiančių apskaičiuotas sumas, todėl mokesstinė prievolė Pareiškėjai suformuota pagrįstai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-08-25 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222Mr) FR0682-211.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė